

ALBERTO L. FERRO

Pianista, skladatel i učitel

Zahraje vám snad cokoli a bez not. Skladby vážné i diskotékové. Nereptá, ani když mu navrhuju focení u omláceného klavíru v hale stanice metra místo u klasického křídla, které by si zasloužil. Ital z vesničky u Milána prožil šest let na zaoceánských parnicích jako hudební bavič a nestydí se za to. „Museli jsme hrát hudbu, která by se vlísala do vkusu pasažérům. Jako profesionál jsem byl schopen zahrát úplně všechno. Některé odrhovačky proto dneska nemůžu ani slyšet,“ usmívá se Alberto.

Dobře placená, byť úmorná, práce mu umožnila vydělat si na studia prestižní hudební univerzity a v Londýně si dovolit kvalitnější bydlení. „Samozřejmě, že bych si to, co dělám tady, přál dělat doma, ale když někomu v Itálii řeknu, že jsem klavírista, vyprskne smíchy. Tady je to vážená profese,“ vysvětluje muž, který se tu téměř dva roky živí výukou píana na soukromých školách a učí dospělé i děti.

I když působí jako introvert, dovede po čase, kdy ho víc poznáte, strhnout svým nekontrolovaným bavičským projevem. Navíc má skvělý smysl pro humor. „Učení miluju. Své žáky povzbuzuju, aby do prožitku hraní dali všechno. Že u toho budou zpívat falešně? No a co!“

Už ho ani nemrzí, že se nestal rockovou hvězdou, jak o tom snil. Když mu občas dorazí email s nabídkou vlastního koncertu, bere to už s rezervou. „Pokaždé se stejně ukáže, že chtěli pozvat mého úspěšnějšího jmenovce. Karma je holt mrcha,“ mávne rukou a rozesměje se. Abych nezapomněla, v Londýně se mu podařilo natočit a vydat dvě cédéčka s vlastními skladbami.